

Паралельне моделювання нелінійних підсхем методом роздільного інтегрування з їх динамічним узгодженням

Запропоновано новий метод узгодження нелінійних підсхем, отриманих після розділення складної схеми на частини. Задачу моделювання методом роздільного інтегрування підсхем з узгодженням їх розв'язків за допомогою додаткових змінних зв'язку заміною паралельне інтегрування окремих підсхем, до яких під'єднані макромоделі сусідніх підсхем. Роль змінних зв'язку при цьому відіграють змінні стану макромоделей, які уточнюються в момент узгодження підсхем. Внаслідок цього значно покращується стійкість обчислювального процесу. Показано механізм формування макромоделей і розроблено алгоритм паралельного моделювання підсхем.

Предложен новый метод согласования нелинейных подсхем, полученных после расщепления сложной схемы на части. Задачу моделирования методом раздельного интегрирования подсхем с согласованием их решений с помощью дополнительных переменных связи заменяет параллельное интегрирование отдельных подсхем, к которым присоединены макромодели соседних подсхем. Роль переменных связи при этом выполняют переменные состояния макромоделей, которые уточняются в момент согласования подсхем. Вследствие этого значительно улучшается устойчивость вычислительного процесса. Показан механизм формирования макромоделей и разработан алгоритм параллельного моделирования подсхем.

Коли деяка складна схема розділяється на деяке число підсхем і зв'язки між ними встановлюються за допомогою додаткових змінних зв'язку, які на схемах звичайно подаються як джерела енергії, то внаслідок покрокової затримки процесу узгодження підсхем у різницькій обчислювальній схемі відбувається трансформація певних компонент з неявної в явну форму, що суттєво впливає на стійкість обчислювального процесу [1, 2, 4]. Вирішення цієї проблеми пов'язано з заміною статичних джерел на динамічні макромоделі тих підсхем, які представлені цими джерелами. При цьому кількість невідомих не збільшується, а саме відповідні змінні зв'язку замінюються на те саме число змінних стану макромоделей.

Розглянемо випадок розщеплення складної схеми, наприклад, на три підсхеми. Тоді достатньо мати для кожної підсхеми її повноцінну модель і спрощену заступну модель-багатополюсник, які зв'язані топологічними рівняннями зв'язку. Тоді почерговий розрахунок трьох підсхем (рис. 1) замінюємо задачами моделювання схем на рис. 2.

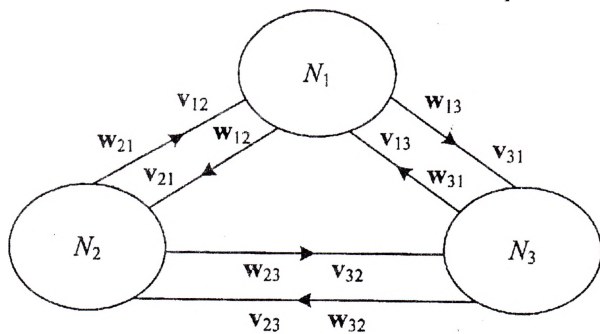
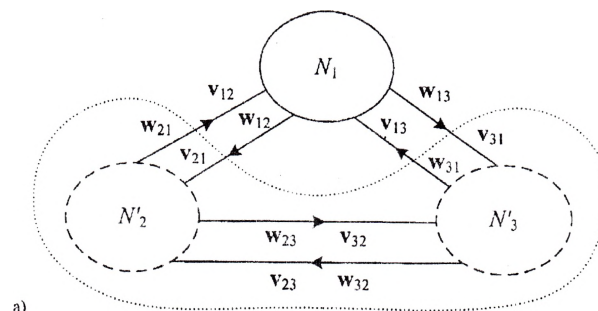
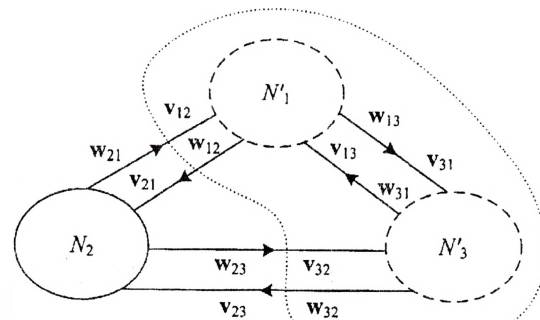

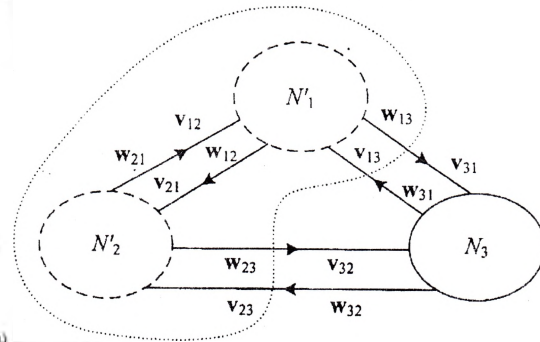
Рис. 1

а)

б)

в)

Рис. 2

Нехай кожна підсхема описується системою алгебро-диференціальних рівнянь

$$\begin{aligned} M_r(x_r) dx_r / dt &= P_r x_r + f_r(x_r, v_r) + B_r v_r, \\ w_r &= D_r x_r + H_r v_r, \end{aligned} \quad (1)$$

де $r = \overline{1, R}$ — номер підсхеми; R — кількість підсхем; x_r — вектор змінних стану підсхеми; v_r — вектор вхідних змінних підсхеми; w_r — вектор вихідних змінних підсхеми; $M_r(x_r)$ — матриця параметрів реактивних елементів, у загальному випадку залежна від змінних стану; P_r — матриця лінійної частини підсхеми; $f_r(x_r, v_r)$ — вектор параметрів нелінійних елементів, у тому числі й параметрів незалежних джерел енергії; B_r, D_r — матриці, які встановлюють взаємозв'язок між змінними стану і зовнішніми змінними підсхеми.

Між підсхемами встановлюються топологічні зв'язки, які представлені системою рівнянь

$$w = F v, \quad (2)$$

де вектори зовнішніх змінних v і w об'єднують у собі всі компоненти векторів v_r, w_r , а матриця F — матриця перестановлень.

Отже ітераційна процедура методу роздільного інтегрування підсхем, який за своєю природою є паралельним релаксаційним методом

$$\begin{aligned} dx_1^{J+1} / dt &= f_1(x_1^{J+1}, v^J); \\ dx_2^{J+1} / dt &= f_2(x_2^{J+1}, v^J); \\ dx_3^{J+1} / dt &= f_3(x_3^{J+1}, v^J); \\ h(x_1^{J+1}, x_2^{J+1}, x_3^{J+1}, v^{J+1}) &= 0, \end{aligned} \quad (3)$$

замінюється паралельним інтегруванням систем диференціальних рівнянь

$$\begin{cases} \frac{d}{dt} \begin{pmatrix} x_1 \\ z_2 \\ z_3 \end{pmatrix} = f_1(x_1, z_2, z_3), \\ z_1 = D_1 x_1, \end{cases} \quad \begin{cases} \frac{d}{dt} \begin{pmatrix} z_1 \\ x_2 \\ z_3 \end{pmatrix} = f_2(z_1, x_2, z_3), \\ z_2 = D_2 x_2, \end{cases} \\ \begin{cases} \frac{d}{dt} \begin{pmatrix} z_1 \\ z_2 \\ x_3 \end{pmatrix} = f_3(z_1, z_2, x_3), \\ z_3 = D_3 x_3. \end{cases} \end{cases}$$

При цьому за відсутності змінних зв'язку втрачається необхідність у додаткових ітераціях, а узгодження підсхем розуміється як встановлення в точках узгодження скоректованих початкових умов змінних стану макромоделей підсхем. Очевидно,

що застосування неявних методів інтегрування до цих задач не накладає обмежень на крок інтегрування, а точність моделювання залежатиме як від кроку інтегрування підсхеми, так й від кроку узгодження підсхем і від точності представлених макромоделей.

1. Знаходження параметрів системи рівнянь згорнутої математичної моделі підсхеми з відомої математичної моделі підсхеми. Нехай математична модель r -ої підсхеми подана системою диференціальних рівнянь у формі Коші та вихідними рівняннями

$$\begin{aligned} M_r dx_r / dt &= P_r x_r + ASV_r s_r + B_r v_r, \\ w_r &= D_r x_r + ASW_r s_r + H_r v_r. \end{aligned}$$

Необхідно отримати математичну модель згорнутої підсхеми зі змінними стану z_r

$$\begin{aligned} M''_r dz_r / dt &= P''_r z_r + ASV''_r s_r + v_r, \\ w_r &= z_r + ASW_r s_r + H_r v_r. \end{aligned} \quad (4)$$

Очевидно, що будь-яка редукція рівнянь супроводжується їх спрощенням, тобто додатковими умовами, які уможливають цю дію.

Перша умова редукції системи рівнянь підсхеми: група рівнянь, які описують ведучу підсхему, повинна співпадати з відповідною групою рівнянь цілої схеми.

У роботі [3] показано, що дотримання цієї умови можливо, якщо вектор змінних стану макромоделі визначається через змінні стану підсхеми за виразом

$$z_r = D_r x_r, \quad (5)$$

а параметри реактивних елементів макромоделі через параметри реактивних елементів підсхеми як

$$M_r''^{-1}(x_r) = D_r M_r^{-1}(x_r) B_r.$$

Друга умова редукції системи рівнянь підсхеми: усталені режими вихідної та згорнутої математичних моделей підсхеми після завершення перехідного процесу повинні співпадати.

Для стійких підсхем математично ця умова означає однакові розв'язки систем алгебраїчних рівнянь, утворених з систем диференціальних рівнянь за умови рівності нулю всіх похідних

$$\begin{aligned} P_r x_r + ASV_r s_r + B_r v_r &= 0, \\ P''_r z_r + ASV''_r s_r + v_r &= 0. \end{aligned} \quad (6)$$

Розділимо вектор x_r на два підвектори

$$z_r = D_{r,1} x_{r,1} + D_{r,2} x_{r,2} \quad (7)$$

так, щоб підматриця $D_{r,1}$ була квадратною і невідродженою. Відповідно до цих підвекторів розділимо матрицю P системи (6) на підматриці

$$\begin{pmatrix} P_{r,11} & P_{r,12} \\ P_{r,21} & P_{r,22} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} x_{r,1} \\ x_{r,2} \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} ASV_{r,1} \\ ASV_{r,2} \end{pmatrix} s_r + \begin{pmatrix} B_{r,1} \\ B_{r,2} \end{pmatrix} v_r = 0.$$

Тепер замінимо підвектор $x_{r,1}$ на підвектори z_r та $x_{r,2}$ згідно з (7), а саме $x_{r,1} = D_{r,1}^{-1} z_r - D_{r,1}^{-1} D_{r,2} x_{r,2}$. Тоді отримуємо систему рівнянь

$$\begin{pmatrix} P_{r,11} D_{r,1}^{-1} & P_{r,12} - P_{r,11} D_{r,1}^{-1} D_{r,2} \\ P_{r,21} D_{r,1}^{-1} & P_{r,22} - P_{r,21} D_{r,1}^{-1} D_{r,2} \end{pmatrix} \begin{pmatrix} z_r \\ x_{r,2} \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} ASV_{r,1} \\ ASV_{r,2} \end{pmatrix} s_r + \begin{pmatrix} B_{r,1} \\ B_{r,2} \end{pmatrix} v_r = 0.$$

Друге рівняння цієї системи розв'яжемо відносно підвектора $x_{r,2}$ та підставимо отриманий вираз у перше рівняння, яке набуває вигляд

$$\begin{aligned} & \left[\frac{P_{r,11}}{D_{r,1}} - \frac{(P_{r,12} - P_{r,11} D_{r,1}^{-1} D_{r,2})}{(P_{r,22} - P_{r,21} D_{r,1}^{-1} D_{r,2})} \cdot \frac{P_{r,21}}{D_{r,1}} \right] z_r + \\ & + \left[ASV_{r,1} - \frac{(P_{r,12} - P_{r,11} D_{r,1}^{-1} D_{r,2})}{(P_{r,22} - P_{r,21} D_{r,1}^{-1} D_{r,2})} \cdot ASV_{r,2} \right] s_r + \\ & + \left[B_{r,1} - \frac{(P_{r,12} - P_{r,11} D_{r,1}^{-1} D_{r,2})}{(P_{r,22} - P_{r,21} D_{r,1}^{-1} D_{r,2})} \cdot B_{r,2} \right] v_r = 0. \end{aligned}$$

Визначивши тепер вектор змінних зв'язку v_r і порівнюючи його з тим самим вектором з рівняння (6), знаходимо значення матриць

$$\begin{aligned} P_r'' &= \left[B_{r,1} - \frac{(P_{r,12} - P_{r,11} D_{r,1}^{-1} D_{r,2})}{(P_{r,22} - P_{r,21} D_{r,1}^{-1} D_{r,2})} \cdot B_{r,2} \right]^{-1} \times \\ & \times \left[\frac{P_{r,11}}{D_{r,1}} - \frac{(P_{r,12} - P_{r,11} D_{r,1}^{-1} D_{r,2})}{(P_{r,22} - P_{r,21} D_{r,1}^{-1} D_{r,2})} \cdot \frac{P_{r,21}}{D_{r,1}} \right], \\ ASV_r'' &= \left[B_{r,1} - \frac{(P_{r,12} - P_{r,11} D_{r,1}^{-1} D_{r,2})}{(P_{r,22} - P_{r,21} D_{r,1}^{-1} D_{r,2})} \cdot B_{r,2} \right]^{-1} \times \\ & \times \left[ASV_{r,1} - \frac{(P_{r,12} - P_{r,11} D_{r,1}^{-1} D_{r,2})}{(P_{r,22} - P_{r,21} D_{r,1}^{-1} D_{r,2})} \cdot ASV_{r,2} \right]. \end{aligned} \quad (8)$$

2. Знаходження параметрів системи рівнянь згорнутої математичної моделі підсхеми на схемотехнічному рівні.

технічному рівні.

Якщо прийняти $dx_r/dt=0$, тобто прирівняти нулю струми конденсаторів та напруги котушок індуктивностей, що на схемотехнічному рівні відповідає вилученню конденсаторів та закороченню котушок індуктивностей, тоді й вектор $dz_r/dt=0$. У цьому випадку, провівши відповідні матричні перетворення топологічних рівнянь, знаходимо вектор змінних v_r у формі $v_r = \bar{A}SW_r s_r + \bar{H}_r w_r$, де замінимо вектор w , отриманий після модифікації підсхеми, за другим виразом формули (4)

$$\begin{aligned} v_r &= \bar{A}SW_r s_r + \bar{H}_r (z_r + \bar{A}SW_r s_r + H_r v_r) = \\ &= \bar{H}_r z_r + (\bar{A}SW_r + \bar{H}_r \bar{A}SW_r) s_r + \bar{H}_r H_r v_r. \end{aligned}$$

Так змінні зв'язку дорівнюють

$$v_r = \frac{\bar{H}_r z_r}{(1 - \bar{H}_r H_r)} + \frac{(\bar{A}SW_r + \bar{H}_r \bar{A}SW_r) s_r}{(1 - \bar{H}_r H_r)}.$$

Порівняння отриманих рівнянь з системою диференціальних рівнянь стану згорнутої підсхеми за умови $dz_r/dt=0$

$$0 = P_r'' z_r + ASV_r'' s_r + v_r$$

надає вирази, з яких обчислюються відповідні матриці системи рівнянь стану згорнутої математичної моделі

$$P_r'' = (\bar{H}_r H_r - 1)^{-1} \bar{H}_r, \quad (9)$$

$$ASV_r'' = (\bar{H}_r H_r - 1)^{-1} (\bar{A}SW_r + H_r \bar{A}SW_r).$$

Реалізація запропонованого варіанту в діючому алгоритмі не вимагає суттєвих змін, тому що необхідні матричні блоки формуються й для інших потреб. На деяких схемах, моделювання яких релаксаційними діакоптичними методами нестійке, підтвержена принципова можливість розв'язання проблеми нестійкості обчислювального процесу.

3. Алгоритм паралельного моделювання модифікованих підсхем. У методі роздільного інтегрування підсхем корекція додаткових змінних зв'язку v відбувається у наперед визначених точках корекції $T_{n+1} = T_n + H_{n+1}$, де H_{n+1} — крок корекції (рис. 3). На цьому кроці за необхідності підвищення точності моделювання уточнюються розв'язки за ітераційним виразом (3).

У методі роздільного інтегрування підсхем, модифікованих шляхом редукції частини з них у багатополосник, обчислювальні ресурси, пов'язані з вектором v , розподіляються між підсхемами (рис. 4).

Так само, як і в попередньому випадку, зберігається можливість інтегрування підсхем з різними кроками інтегрування і незалежної лінеаризації

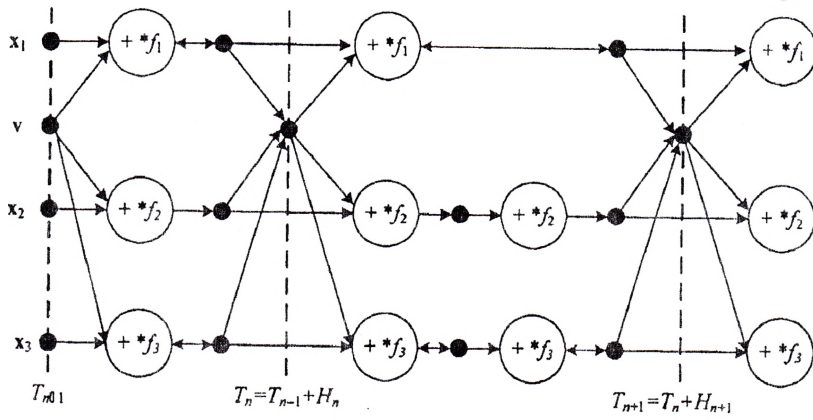

Рис. 3

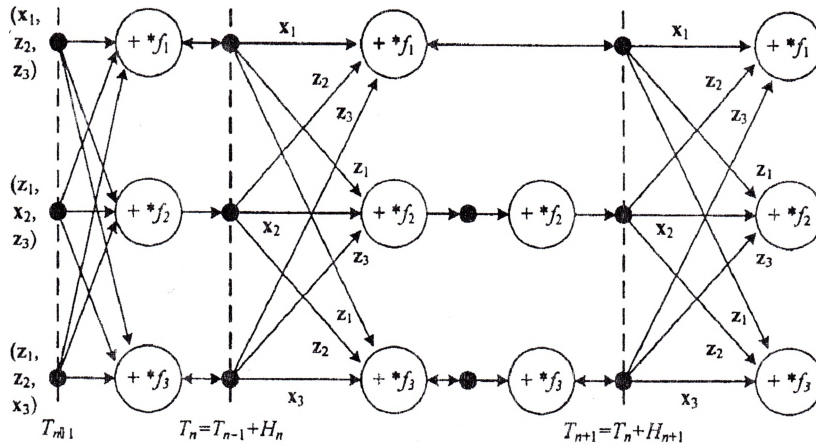

Рис. 4

системи нелінійних дискретизованих рівнянь.

Алгоритм паралельного моделювання модифікованих підсхем складається з кроків (вихідною позицією приймасмо часову точку T_n з відповідними значеннями векторів стану $x_r(T_n)$).

1. Для кожної r -ої підсхеми незалежно обчислюється вектор $z_r(T_n)$ за формулою (5) і пересилається до інших підсхем.

2. За формулами (8) чи (9) уточнюються параметри макромоделі кожної підсхеми у випадку їх залежності від значень змінних стану чи часу.

3. Моделюється незалежно одна від одної кожна підсхема на одному кроці інтегрування $h_{r,n+1}$ з метою визначення точки узгодження підсхем R

$$H_{n+1} = \max_{r=1} h_{r,n+1}$$

4. Проводиться додаткове інтегрування до точки узгодження тих підсхем, які мають власний крок, менший за крок узгодження H_{n+1} .

5. У випадку досягнення необхідної точності моделювання процес продовжується з п. 1 для часової точки $T_{n+1} = T_n + H_{n+1}$.

6. У протилежному випадку зменшується крок узгодження, і всі підсхеми повторно інтегруються на новому часовому інтервалі.

Розроблений алгоритм повністю відповідає ос-

новним вимогам паралелізації: чіткому розділенню паралельних і послідовних операцій за змінними стану підсхем, визначенню точки синхронізації процесів. Реалізація алгоритму на паралельних обчислювальних системах значно розширює клас задач зі складною структурою, які підлягають стійкому моделюванню з врахуванням динамічних та інерційних властивостей окремих частин з можливістю формування математичних моделей з їх фізичної природи.

1. Рендзіняк С.Й. Встановлення взаємних зв'язків підсхем та їх вплив на стійкість методу роздільного інтегрування // Теор. електротехніка. — 2004. — Вип. 57. — С. 38—49.

2. Стахів П.Г., Рендзіняк С.Й. Врахування взаємного динамічного впливу підсхем в діакоптичних релаксаційних методах розрахунку багатofункціональних систем // Електроніка п'єр зв'язь. — 1999. — Т. 2. — № 6. — С. 201—205.

3. Стахів П.Г., Рендзіняк С.Й. Паралельні діакоптичні методи розрахунку динамічних режимів складних електричних кіл // Техн. електродинаміка. Тем. вип. "Проблеми сучасної електротехніки" — 2006. — Ч. 6. — С. 9—14.

4. Rendzinyak S., Stakhiv P. New Algorithm of Subcircuits Matching in Multirate Method // Proc. of the XIII Intern. Symp. on Theoretical Electrical Engineering ISTEГ'05. Lviv, Ukraine, July 4-7, 2005. — Lviv, 2005. — P. 290—294.

Надійшла 20.12.2006